

Sygn. akt I C 801/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Daniel Mychliński

Protokolant – Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 14 września 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę 1.100,31 zł

orzeka:

I. umarza postępowanie co do kwoty 225,86 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych osiemdziesiąt sześć groszy);

II. zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w W. kwotę 623,63 zł (sześćset dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 31 października 2014 r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego S. P. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w W. kwotę 131,78 zł (sto trzydzieści jeden złotych siedemdziesiąt osiem groszy), tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 801/15

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2014 r., spółka (...) sp. z o.o. w W. wniosła pozew przeciwko S. P., żądając zasądzenia na swoją rzecz od w/w pozwanego kwoty 1.100,31 zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 31 października 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że dochodzoną należność stanowią niezapłacone raty składki ubezpieczenia w ramach ubezpieczenia OC samochodu F. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 7 listopada 2014 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie zasądził na rzecz spółki (...) sp. z o.o. w W. kwotę dochodzoną pozvem wraz z kosztami procesu.

Od w/w nakazu zapłaty, pozwany S. P. wniósł sprzeciw. W związku z powyższym, w dniu 5 grudnia 2014 r. zostało wydane przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie postanowienie o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Następnie, w dniu 28 stycznia 2015 r. powódka spółka (...) sp. z o.o. w W. uzupełniła braki formalne pozwu i podtrzymała przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie swoje roszczenie, z którym wystąpiła w toku elektronicznego postępowania upominawczego. Dołączyła dodatkowo wydruk polisy (...), przedsądowe wezwanie do zapłaty oraz umowę sprzedaży wierzytelności z załącznikiem.

Pismem z dnia 4 lipca 2016 r., spółka (...) sp. z o.o. w W. cofnęła pozew w zakresie kwoty 225,86 zł ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Pozwany S. P., w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany S. P. zawarł w dniu 1 marca 2013 r. z (...) Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia OC, AC i NNW samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na okres od 1 marca 2013 r. do 28 lutego 2014 r. Składka z tytułu ubezpieczenia OC, AC i NNW wynosiła łącznie **1.242,64 zł**, a jej płatność została rozłożona na raty: pierwsza rata w wysokości 312,87 zł z terminem płatności 1 marca 2013 r., druga rata w wysokości 309,91 zł z terminem płatności 1 czerwca 2013 r., a trzecia i czwarta rata w wysokości po 309,93 zł z terminami płatności ustalonymi na 1 września 2013 r. i 1 grudnia 2013 r. Zawarcie umowy zostało potwierdzone polisą nr (...).

dowód: polisa nr (...) (k. 32-32verte)

W ramach w/w ubezpieczenia samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) składka z tytułu ubezpieczenia OC została ustalona w kwocie 703,91 zł, składka z tytułu ubezpieczenia AC w/w pojazdu została ustalona w kwocie 502,93 zł, a składka z tytułu ubezpieczenia NNW wynosiła 35,80 zł. Razem dawało to właśnie kwotę **1.242,64 zł**.

dowód: pisma (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. z dnia 15 marca 2016 r. i z dnia 7 kwietnia 2016 r. (k. 88 i k. 94)

Pozwany S. P. w dniu zawierania umowy zapłacił pierwszą ratę składki ubezpieczenia w wysokości **312,87 zł**. Dalszych składek w łącznej wysokości 929,77 zł już nie uregulował.

bezsporne

W ramach zapłaconej przez pozwanego S. P. pierwszej raty składki mieściła się opłata z tytułu ubezpieczenia OC w wysokości 177,10 zł, opłata z tytułu ubezpieczenia AC w wysokości 126,82 zł i opłata z tytułu ubezpieczenia NNW w wysokości 8,95 zł. Razem dawało to właśnie kwotę **312,87 zł**.

dowód: pismo (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. z dnia 7 kwietnia 2016 r. (k. 94)

W dniu 24 czerwca 2014 r., powódka spółka (...) sp. z o.o. w W. zawarła z (...) Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabyła m.in. wierzytelność przysługującą w/w ubezpieczycielowi w stosunku do S. P. wynikającą z zawartej umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...).

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikiem (k. 34-41)

Pismem z dnia 15 lipca 2014 r., powodowa spółka wezwała pozwanego S. P. do zapłaty należności wynikającej z umowy ubezpieczenia OC samochodu F. (...) o nr rej. (...) w wysokości 929,77 zł oraz kwoty skapitalizowanych odsetek ustawowych w kwocie 135,13 zł.

dowód: wezwanie do zapłaty (k. 33-34)

Pozwany nie uregulował należności wskazanej w tym wezwaniu.

bezsporne

Powyższe okoliczność wynikające z w/w dokumentów i wyjaśnień (...) Towarzystwa (...) S.A. w W., zawartych w dwóch pismach: z dnia 15 marca 2016 r. i z dnia 7 kwietnia 2016 r. nie były kwestionowane przez strony. Niespornym było przede wszystkim to, iż pozwanego S. P. i (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. łączyła umowa ubezpieczenia OC, AC i NNW samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany potwierdził to na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 r. (k. 80). Stosownymi dokumentami wykazano także to, że powódka spółka (...) sp. z o.o. w W. nabyła od (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. wierzytelność przysługującą w/w spółce w stosunku do S. P. wynikającą z umowy ubezpieczenia.

O tym jak rozkładały się składki z tytułu poszczególnych rodzajów ubezpieczeń w/w pojazdu w ramach umowy z dnia 1 marca 2013 r., Sąd ustalił w oparciu o szczegółowe wyjaśnienia ubezpieczyciela. Tych wyjaśnień żadna ze stron nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 203 § 1 KPC, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast w myśl art. 355 § 1 KPC, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając na uwadze, że powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 225,86 zł ze zrzeczeniem się w tym zakresie roszczenia, dla skuteczności tej czynności procesowej nie była wymagana zgoda strony pozwanej.

W związku z powyższym na podstawie art. 203 § 1 KPC w związku z art. 355 KPC, Sąd – w pkt I wyroku – umorzył postępowanie w co do kwoty 225,86 zł.

W pozostałym zakresie, w jakim powództwo było popierane w toku tego procesu, roszczenie okazało się zasadne tylko częściowo.

Na wstępie tych rozważań wskazać należy, że Sąd – stosowanie do art. 321 § 1 KPC – związany jest żądaniem zgłoszonym przez powoda w pozwie. Przy czym, co podkreśla się w orzecznictwie sądowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2002 r. – sygn. akt I CKN 902/99, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 października 2005 r. – sygn. akt I ACa 713/05), żądanie to określone jest nie tylko przez jej przedmiot (kwotę pieniężną), ale także przez wskazanie jego podstawy faktycznej. Sąd nie może zaś samodzielnie zmienić podstawy faktycznej powództwa.

Powódka zaś domagała się w ramach tego procesu od pozwanego S. P. jedynie niezapłaconych składek OC w ramach umowy ubezpieczenia zawartej przez niego z (...) Towarzystwem (...) S.A. w W., potwierdzonej polisą numer (...). Świadczy to tym treść uzasadnienia pozwu, gdzie powodowa spółka przywołuje jedynie polisę ubezpieczenia OC i powołuje się na wezwanie do zapłaty z dnia 15 lipca 2014 r. (później dołączone do akt sprawy), gdzie wskazuje na zadłużenie wynikające z umowy ubezpieczenia numer (...) posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Tymczasem składka OC w ramach umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy S. P. (...) Towarzystwem (...) S.A. w W., potwierdzonej polisą numer (...), wynosiła jedynie 703,91 zł, co potwierdził sam ubezpieczyciel w piśmie z dnia 15 marca 2016 r. Pozostała część składek z w/w umowy ubezpieczenia to składki z tytułu umowy AC i NNW, które jednak nie były objęte żądaniem pozwu.

W ramach pierwszej raty składek ubezpieczenia z w/w umowy, którą pozwany S. P. zapłacił w dacie zawierania tej umowy, na poczet ubezpieczenia OC wpłacił kwotę 177,10 zł. Stosowne wyjaśnienia w tym przedmiocie zawarł ubezpieczyciel w swym kolejnym piśmie skierowanym do Sądu, tj. w piśmie z dnia 7 kwietnia 2016 r.

Oznacza to, że w ramach składki z ubezpieczenia OC, pozwany nie uregulował kwoty 526,81 zł (703,91 zł – 177,10 zł = 526,81 zł).

Do tego dochodzi kwota skapitalizowanych odsetek, których powód także żądał tyle tylko, że od wyższej kwoty, wyliczonych od 526,81 zł za okres od dnia 2 czerwca 2013 r. (dzień wymagalności drugiej raty składki OC i kolejnych składek, postawionych w stan wymagalności wskutek uchybienia płatności drugiej raty) do dnia 30 października 2014 r. (dzień poprzedzający wniesienie pozwu), tj. kwota 96,82 zł (wyliczenie - k. 109).

Słusznym jest więc domaganie się przez spółkę (...) sp. z o.o. w W. od pozwanego S. P. kwoty 623,63 zł, tytułem należności głównej z tytułu nieopłaconych rat składek ubezpieczenia OC i skapitalizowanych odsetek od tej należności (526,81 zł + 96,82 zł = 623,63 zł) wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 31 października 2016 r., tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wierzycielowi należą się bowiem odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczeń, co wynika z dyspozycji art. 481 § 1 KC. Z kolei art. 482 § 1 KC pozwala na zasądzenie odsetek od zaległych skapitalizowanych odsetek od chwili wytoczenia powództwa. W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty za okres od dnia 31 października 2016 r., a więc od dnia wniesienia pozwu.

Należy jedynie w tym miejscu dodać, że z dniem 1 stycznia 2016 r. weszła w życie zmiana przepisów kodeksu cywilnego, która zmieniła m.in. przepisy dotyczące wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Oznacza to, że w zakresie zasądzonych odsetek, do dnia 31 grudnia 2015 r. – będą miały zastosowanie stawki odsetek obowiązujących do tego dnia, według przepisów dotychczasowych, a w zakresie odsetek od 1 stycznia 2016 r. – według nowych stawek, wprowadzonych ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.).

W związku z powyższym, Sąd – w pkt II wyroku – zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powódki (...) sp. z o.o. w W. kwotę 623,63 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 31 października 2014 r. do dnia zapłaty. Podstawę prawną zasądzenia tej kwoty stanowią przepisy art. 23 ust. 1 i 26 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj.: Dz. U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.) oraz art. 805 KC w związku z art. 509 KC.

Sąd oddalił zaś powództwo w pozostałym zakresie, o czym rozstrzygnął w pkt III wyroku, nie znajdując podstaw do zasądzenia kwoty wyższej niż 623,63 zł.

Bez znaczenia jest przy tym to, że pozwany S. P. miał zawartą inną umowę ubezpieczenia OC swojego samochodu. Jak sam potwierdził na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 r., został telefonicznie pouczony, że jeżeli żąda ubezpieczenia AC samochodu, to zostanie z nim zawarta umowa ubezpieczenia OC na rok. Mimo to, pozwany zdecydował się na zawarcie tej umowy. Zresztą umowa ubezpieczenia OC zawarta z (...) S.A. Oddział w Polsce (A. D.) obejmowała inny okres i nie można wykluczyć, że pozwany już wcześniej, przed końcem tego ubezpieczenia, chciał zawrzeć kolejną umowę. Zresztą pozwany nie odstąpił od żadnej z tych umów, ani żadnej z nich nie wypowiedział.

Pozwany S. P. nie kwestionował też wówczas wysokości składki OC w ramach umowy (...) Towarzystwem (...) S.A. w W.. W związku z tym niewątpliwie obciąża go obowiązek zapłaty wszystkich składek OC w ramach umowy zawartej z tym ubezpieczycielem z dnia 1 marca 2013 r.

O kosztach procesu, Sąd rozstrzygnął w pkt IV wyroku, orzekając w tym zakresie w oparciu o art. 100 KPC. Zgodnie z tym przepisem, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W niniejszej sprawie, powódka dochodziła kwoty 1.100,31 zł, powództwo zostało zaś uwzględnione co do kwoty 623,63 zł, a zatem powódka wygrała proces jedynie w 57% (1.100,31 zł – 100% / 623,63 zł – 56,67766%). Należy jej się więc zwrot 57% kosztów procesu. Strona powodowa poniosła następujące koszty: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 4,20 zł tytułem kosztów wezwania przedsądowego. Na koszty procesu złożyły się jeszcze koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 zł, ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Łącznie powódka poniosła więc koszty w wysokości 231,20 zł, z której 57% stanowi kwota 131,78 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanego S. P. na rzecz powodowej spółki.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.